

מה הם היו אמרים: "זה לא מספיק שאנחנו עושים כמיטב יכולתנו, לפעמים עלינו לעשות את מה שנדרש" וינסטון צ'רצ'יל

טל אלון ז"ל

דורון קרון ז"ל

שום סכום לא יחזיר לנו את הילדים

זרי מרחים על קברו של דורון קרון

עמית גוטליב ז"ל

נועה שפירא ז"ל

להפיל את האשמה על המטיילים, ומשמעות פסק הדין היא הוקעת טענותיהם. כפסק הדין יש אמיר רח ברורה לגבי מה שמצופה מגורמים שמפעילים אתרי טיול שונים, וזה עניין ציבורי. הם צריכים להבין שהם אחראים על חיים.

יש לך מושג מרדע בכל זאת הכבימוי רשות הטבע והגנים להתפשר אם המדינה כלל לא הייתה אותם? הם התפשרו כי הם הבינו שאם התק יגיע לבית המשפט, שאלת האחריות תוכרע לרעתם. הם לא שילמו סתם ארבעה וחצי מיליון שקלים. האסון שלנו מוכיח ששום לקח לא נלמד. אולי אם פעם אתה היו מעמידים מישהו לדין באופן אישי, הכל היה נראה אחרת. אבל מה שעשו כאן זה חיים קלים. לקחו והעבירו את המקרה לחברות הביטוח, ומאותו רגע נגמרה מבחינתם הפרשה. הם ניסו להוריד את הפרשה מהשולחן ומהה.

"כשנים האחרונות", רועד קולו של גוטליב, "אני נמצא המון במצוק עם הילד שלי, יושב איתו ברגעיו האחרונים, מנסה להרגיש מה שהוא הרגיש. קשה לי אפילו לדמיין את הפחד הנורא והאיום שהילדים הרגישו. ועכשיו אני תוהה איך מרגיש מי שהכניס אנשים למצוק? מועזע אותי לחשוב שאם הייתי במקומו, איך הייתי מרגיש מול ילדים שרועדים מפחד מוות".

קורנדרור: "הסכומים לא רלוונטיים. גם מאה מיליון לא יעזרו לנו. לא הייתי רוצה שהקוראים יגידו: לפחות הם קיבלו כסף. קשקוש. בנק שלם לא יקל. אין סכום כעולם שיכול לנחם ולפצות". תגובת רשות הטבע והגנים: "כידוע הושג הסכם פשרה בין חברת הביטוח של הרשות לבין התובעים, שקיבל תוקף של פסק דין. טבעם של הסכמי פשרה הוא שבית המשפט איננו מברר את טענות הצדדים לגוף העניין ואינו מכריע בהן. מאז המקרה ועד היום, מקפיד השירות המיטולוגי לדרוש לרשות על התראות מזג אוויר ממוקרות והרשות פועלת בהתאם".

תגובת משרד המשפטים: "התיק נסגר מחוסר אשמה ולא מחוסר עניין לציבור, מפני שלא נמצאו די ראיות כדי לקבוע כי מי מהמעורבים אחראי להתרחשות ולתוצאה הקטלנית".

מידד גוטליב: "בשנים האחרונות אני נמצא המון במצוק עם הילד שלי, יושב איתו ברגעיו האחרונים, מנסה להרגיש מה שהוא הרגיש. קשה לי אפילו לדמיין את הפחד הנורא"

בוגר קורס הילוך סנפלינג. מי שמבין בחבלים יודע שמהמקום שבו הם היו הם לא יכלו לעלות בחבל, רק לרדת. אבל בשמורה לא דאגו לשום פתרון חלופי.

תחושת בגידה

"כשהתלבטנו האם להיכנס לתביעה", מספר רלף אלון, אבא של טל, "התייעצתי עם חבר שלי שניזון מהטלוויזיה. הוא אמר: בשביל מה אתה נכנס לזה? הילדים עשו סנפלינג, קרה מה שקרה, ואף אחד לא אשם. השכתי לעצמי: אחרי כל מה שהוא קרא זה הרושם שהוא קיבל? אולי על קצה הלשון עמד לו להגיד משהו על חוסר האחריות, אבל הוא עצר את עצמו. וכשהתחלנו לנסות להי כין מה קרה, כל הנורות האדומות נדלקו".

מלבד תחושת הבגידה מול רשות הטבע והגנים, ההורים חשים נכבדים גם על ידי המדינה, ובאופן מפורט יותר – הפרקליטות. "מה שזועק לשמיים בעיניי", אומר אלון, "שאחרי האסון הפרקליטות והמטרה חקרו את הנושא שנה וחצי ולא מצאו סעיף אחר של רשלנות, בעוד שאנחנו מצאנו שלושים ומשהו סעיפים".

בצר להם פנו ההורים לעורכי הדין עמיקם חרל"פ ומיכאל אלנתן. "המקרה הזה מגלם באופן מובהק את תרבות הסמוך", אומר חרל"פ. "זה הרצחתי וגם ירשת. רשות הטבע והגנים ניסתה

רלף אלון: "מה שזועק לשמיים, הוא שאחרי האסון הפרקליטות והמטרה חקרו את הנושא ולא מצאו סעיף אחד של רשלנות, בעוד שאנחנו מצאנו שלושים"

אחראי לא מוכר כרטיסים למצוקים. ובכל זאת מכרו. גם לא לקחו טלפונים מהילדים. מתחיל שיטפון כמעלה אדומים, אז למה שלא תתקשר אליהם? תודעק?

"אחרי חקירה שלנו התברר שהייתה שם ררך מילוט, או כולם, כולל הפרקליטות, הודעקו: אז למה הם לא יצאו הפקח הרי אמר להם לצאת. ואני אומר: אם היה פקח שמכיר את האזור ולא סתם איש תחזוקה של העתיקות, הוא היה אמור לרדת איפה השביל. נכון, אותו פקח צעק להם לצאת, אבל לא כיוון אותם, כי גם הוא לא ידע. ככל שהתחלתי להבין יותר ולהתעמק, ההרגשה שלי הייתה שזה לא שהנהלים לא הופעלו, אלא שלא היו בכלל נהלים".

"ונגיה שהיו התרעות לשיטפונות", אומר רון קודן, אחיו הבכור של דרור, כבאי במקצועו, "למה הם מצפים שמטייל יתח רדיו וידע על ההתי רעה? הם תחת האחריות של השמורה. אני עצמי

עו"ד מיכאל אלנתן | עו"ד עמיקם חרל"פ

דרור שבשמורת עין גדי. בעקבות שני המקרים פורסם מבקר רשות הטבע והגנים שמואל רובינצ'ק דוח, שנעשה לבקשת גרעון עזרא, אז חשד להגנת הסביבה. "הביקורת מצביעה על תופעה חמורה של הכחשת עובדות על ידי מנהל מחוז רדום והמנכ"ל, של ליקויים קשים שהתגלו ביישום לקחי העבר ואי קיום הוראות הרשות בכל הקשור לנושא הביטוח בשמורת עין גדי. הממצאים המוריס", כתב המבקר. "חלק מלקחי האירוע בקומראן לא יושמו בשמורת עין גדי, והשי מורה לא הייתה מוכנה לענות הגשמים 2008".

סמוך למקרה התבצעה חקירת משטרה, שממצאיה הועברו לפרקליטות מחוז ירושלים כדי להתלש האם לתגיש כתב אישום. אחרי שנה וחצי הוחלט שאין מקום להעמיד את האחראים לדין: לא את מנהל אתר קומראן, לא את הפקח שזיז את המטיילים לצאת, גם כשהיו כבר באמצע הגלישה, ולא הראה להם את שביל המילוט, או מישהו בכיר יותר. ההורים השכולים, שהתברר כי המדינה אינה מכירה באחריות לאובדנם, החליטו לפנות להליך האזרחי כדי לתבוע פיצויים מרשות הטבע והגנים וממשרד התחבורה, שאחראי על השירות המיטולוגי, והיה אמור לספק תחזית שתתריע על אפשרות של שיטפון קטלני. לפני כחודש, שלוש שנים מתחילת המשפט, זכו המשפחות בניצחון. "היה לי חשוב לנהל את התביעה", אומר גוטליב, "יוזם התביעה", "כדי לנקות את שם הילדים. אחרי האסון הייתה בארץ מין אווירה ציבורית שבני היה שייך לחברות הרפתקנים. הייתה אפילו קדיקטור דה שהוציאה אותי מהרעות: ארבע מצבות ועל כל אחת כתובה מילה: לי זה לא יקרה. ידעתי כמה עמית היה אדם רציני, והיה לי ברור מלבתיחלה שככה זה לא יכול להישאר".

לקחת בחשבון שאולי תוצאות התביעה לא יהיו לשביעות רצונך?

"כשמישהו נכנס לסוגיה משפטית לא מובטחת זכייה, אבל היו דברים שזעקו לשמיים. לי ברור שאנשים שמנהלים כזו שמורה צריכים להיות סופר מונחים לסכנת השיטפונות. אם לא הם, אז מי? באותו היום היו התרעות לשיטפונות, ואדם

צילום: ארזית חת, מיכאל קרמן, עו"ד יחיאל כהן